

# Charles Baudelaire

- Őirler -

**Yayın Tarihi:**

9.4.2004

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Őiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

## Albatros

Sık sık, eğlenmek için, acımasız tayfalar  
Yakalar kanadından bu deniz kuşlarını,  
Ürkütücü sulara gemileri izleyen  
Yolcuların yıllardır dost arkadaşlarını.

Gökten inen tasasız, bu utangaç krallar  
Güvertelerin üstüne kondukları zaman  
Geniş kanatlarını sofuca bırakırlar,  
Yorgun kürekler gibi, sular üstünde kayan.

Sen ey kanatlı yolcu, bir zaman ne güzeldin !  
Bak gaganı dürtüyor hoyrat tayfanın biri,  
Ya öteki, bilir mi bu hale nasıl geldin,  
Topallayıp öykünüyor uçtuğun günleri.

Ozan, ey bulutlardan toprağa sürgün ece,  
Oklara göğüs geren, dostu fırtınaların,  
Yuhlarlar yeryüzünde, seni de, gündüz gece  
Uçmana engel olur, ağır dev kanatların.

Charles Baudelaire

## **Alıp Götüren Koku**

Gözlerim kapalı, bir sonbahar akşamında  
Sıcak göğsünün kokusunu içime çeker  
Dalarım, gözlerimden mesut kıyıları geçer  
Hep aynı günün ateşi vurur sularına

Sonra birden görünür, baygın, tembel bir ada  
Garip ağaçlar, hoş meyveler verir tabiat  
Erkeklerin biçimli vücutlarında sıhhat  
Ve bir safiyet kadınların bakışlarında

O güzel iklimlere sürükler beni kokun  
Bir liman görürüm, yelkenle, direklerle dolu  
Tekneler, son seferin meşakkatiyle yorgun

Burnuma kadar gelen hava kokular taşır  
Yemyeşil demirhidilerden gelen bu koku  
İçimde gemici şarkılarına karışır

Çeviri: Orhan Veli Kanık

Charles Baudelaire

## Aşıkların Ölümü

Yatağımız olacak ,hafif kokuyla dolu,  
Divanımız olacak ,bir mezar gibi derin;  
Bizim için açılmış, en güzel iklimlerin  
O garip çiçekleri süsleyecek konsolu.

Son sıcaklıklarını sarfederek hovarda,  
Birin ulu meşale olacak kalplerimiz;  
Çifte ışıklarından gidip gelecek bir iz  
İkimizin ruhunda, o ikiz aynalarda.

Pembe, lahuti mavi bir akşam saatinde,  
Veda'la dolu, uzun bir hıçkırık halinde  
Yanacak aramızda bir tek şimşegin ferisi;  
Nihayet kapıları biraz aralayarak,  
Sadık ve şen bir melek gelip uyandıracak  
Buğulu aynaları ve ölmüş alevleri

Charles Baudelaire

## **Balkon**

Hatıralar annesi,  
sevgililer sultanı,

Ey beni şadeden yar,  
ey tapındığım kadın.

Ocak başında seviştiğimiz  
o zamanı,

O canım akşamları  
elbette hatırlarsın.

Hatıralar annesi,  
sevgililer sultanı.

O akşamlar  
kömür aleviyle aydınlanan!

Ya pembe buğulu akşamlar,  
balkonda geçen

Başım göğsünde,  
ne severdin beni o zaman!

Ne güzeldir güneşler  
sıcak yaz akşamları!

Kainat ne derindir,  
kalp ne kudretle çarpar!

Üstüne eğilirken  
ey aşkımın pınarı,

Sanırdım ciğerimde  
kanının kokusu var.

Ne güzeldir güneşler  
sıcak yaz akşamları!

Kalınlaşan bir duvardı  
aramızda gece.

Seçerdim o karanlıkta  
göz bebeklerini

Mestolur,  
mahfolurdum nefesini içtikçe.

Bulmuştu ayakların  
ellerimde yerini.

Kalınlaşan bir duvardı

aramızda gece.

Bana vergi  
o tatlı demleri hatırlamak;

Yeniden yaşadığım,  
dizlerinin dibinde

O 'mestnaz' güzelliğini  
boştur aramak,

Sevgili vücudundan,  
kalbinden başka yerde,

Bana vergi  
o tatlı demleri hatırlamak;

O yeminler, kokular  
sonu gelmez öpüşler,

Dipsiz bir uçurumdan  
tekrar doğacak mıdır?

Nasıl yükselirse göğe  
taptaze güneşler.

Güneşler ki  
en derin denizlerde yıkanır.

O yeminler, kokular,  
sonu gelmez öpüşler!

Charles Baudelaire

## **Çoklukta Birlik**

Bir tapınaktır doğa, sütunları canlı  
Anlaşılmaz sözler duyulur zaman zaman  
Sembol ormanları içinden geçer insan  
Tanıdık bakışlar süzer gibidir sizi

Bir derin, bir karanlık birlik içinde  
Aydınlık kadar sonsuz, gece kadar geniş  
Uzaktan söyleşen uzun yankılar gibi  
Renkler, sesler, kokular karışır birbirine

Kokular vardır çocuk tenlerinden taze  
Obua sesinden tatlı, çayır gibi yeşil  
Kokular da vardır azgın, zengin, gürül gürül

İnsana sonsuz şeylerin tadını veren  
Misk, amber, aselbent, buhur gibi kokular  
Duyuları, düşünceyi alıp götürən

Çeviri: Sabahattin Eyubođlu

Charles Baudelaire

## Dev Kadın

Doğa'nın o güçlü ve yaratıcı özünden  
Her gün azman çocuklar boy gösteren çağında,  
Dev bir kadın yayında yaşamak isterdim ben,  
Kösnük bir kedi gibi bir sultan ayağında.  
İsterdim o canla tenin açtığını görmek,  
Geliştiğini ürkünç oyunlarla başıboş;

Gözlerinde yüzen ıslak sislerde o yürek  
Bilmek isterdim içten bir alev saklar mı, loş;  
Görkemli bedeninde dolaşmak döne döne,  
dev gibi dizlerinin tırmanmak eğilimine,  
Ve dokunan güneşler yazır, sıcak mı sıcak,  
Serdiği zaman onu kırlara yorgun argın,  
atıp göğüslerinin gölgesinde uyumak  
Erinçli bir köy gibi eteğinde bir dağın.

Tek isteğim şimdi, bir gece  
ulaştık mı zevk saatına,  
Vücudunun saltanatına  
Doğru tırmanmak sinsice,  
Bir yara açıp geniş, derin  
O şaşırakalmış böğrüne,  
Acı vermek için göğsüne,  
Şen tenini incitmek için,  
Ve, ne estiren tat, değil mi,  
Yavrum! o en güzel, en parlak  
Yeni dudaklardan akıtmak,  
Aşılacak sana zehrimi!

Charles Baudelaire



## Düşman

Tükendi gençliğim karanlıklarda,  
Çılgın fırtınalarda ve yağmurlarda;  
Güneş bazan açtı, kapandı derhal  
Bahtımın yazgısı karanlıklarda;  
Öyle harap ettiler ki gönül bahçemi  
Dallar hep kırıldı, yapraklar yerde  
Kuytularda birkaç meyvesi kaldı...

İşte ulaştım güz aylarına  
Fikirler sararmış yapraklar gibi;  
Kullanmalı artık her bir aleti  
Küreği, tırmığı ve ötekileri,  
Düzeltip onarmak için yeniden  
Bahçemdeki bütün harap yerleri  
Suların basıp da oyup açtığı  
Kocaman çukurları mezarlar gibi...

Hayal ettiğim yeni çiçekler,  
Acaba bulurlar mı kimbilir,  
Ardıç kuşlarının bulduğu gibi  
Güç alabilecekleri her bir gıdayı,  
Gizemli gıdayı, özlü gıdayı  
Bu sulak topraklarda. Bu hoş havada.

Ey acı! Ey acı! Yiyip bitiriyor hayatı zaman,  
Ve yüreğimizi kemiren düşman  
Bu anlaşılmaz, bu garip düşman  
Büyüyüp güçleniyor kanlarımızla  
Durmadan kaybettiğimiz kanlarımızla.

(Fransızca`dan Çeviri : Şevket Seydialioğlu)

Charles Baudelaire

## Hiçliğin Tadı

Ey hüznünlü ruhum.  
İhtiyar budala.  
Kanının kanatlarında hırçın bir kıvılcım yanardı,  
Umudun mahmuzu yavaşça dokunsa şaha kalkardın.  
Ey şimdi her adımda derin derin soluyan hasta  
İşe yaramaz beygir  
Uzan olduğun yere dayanmasını bil.  
Sönmeyen yanı var mı dünyanın...

Ruhum, acılarını örtün.  
Ağır mermer tabutlarda uyanacak zamandır.  
Yenilmiş yaralar içindesin kocamış bunak  
Artık ne kavganın tadı  
ne de aşkın dinmeyen fırtınası ulaşmaz sularına.  
Elveda kavalın türküsü  
Flütün iççekici elveda  
Somurtkan ve karanlık kapılarımı çalmayın artık  
Ey hazların derinliği duyuların ateşi elveda..

Ruhum sevgili baharının bitti.  
O çılgın kokuların tükendiği zamandır..  
Ayaklarımın altında yusyuvarlak dönüyor dünya  
İssiz dağların karlı ağzında donmuş bir yolcu derinlere kayıyor  
Geçmişin titreyen eli sazdan örülmüş rüzgarlı kulübesi  
Gerek yok sığınmaya  
Ey her solukta gövdemi yutan zamanın muazzam ürperışı  
Ruhum dünyanın çığlarını çağır.  
Seni sarıp döne döne götürecektir zaman.

Charles Baudelaire

## Hüzün ve Serseri

Agathe, uçtuğu var mı ruhunun arasına,  
Büyülü, mavi, derin ve ışıltılı yanan  
Bambaşka denizlere, bambaşka semalara,  
Şu kahrolası şehrin simsiyah havasından?  
Agathe, uçtuğu var mı ruhunun arasına?

Hey trenler, vapurlar beni burdan götürün!  
Ne var gözyaşlarından çamurlar yağuracak?  
Arasıra der mi ki Agathe'in ruhu, üzgün,  
'Nedametten, azaptan ve ıstıraptan uzak  
Hey trenler, vapurlar, beni burdan götürün.'

Ne kadar uzaktasın ey mis kokulu cennet,  
Ey, sadece sevincin, aşkın ürperdiği yer,  
Ey, her ruhun içinde bulunduğu saf şehvet,  
Ey bir ömür boyunca gönül verilen şeyler!  
Ne kadar uzaktasın ey mis kokulu cennet!

Ah o yeşil cenneti, çocuksu sevdaların,  
O koşuşlar, şarkılar, o demetler, buseler,  
İnildeyen kemanlar arkasında sırtların,  
Akşam, korkuluklarda şarap dolu kaseler,  
- Ah o yeşil cenneti çocuksu sevdaların!

O bilinmez zevklerin yüzdüğü masum belde  
Çok daha uzakta mı yoksa Çin'den, Maçin'den?  
Beyhude bir arzumu inildeyen dillerde,  
Canlanan bir hayal mi billur sesler içinden,  
O bilinmez zevklerin yüzdüğü masum belde.

Charles Baudelaire

## Hüzünlü Madrigal

Bana ne sendeki dirlik düzenlik?  
Hem güzel ol, hem de acı duy! Ekler  
Gözyaşı yüzüne başka güzellik,  
Yeşillikte bir su gibi üstelik;  
Borayla canlanır çünkü çiçekler.

Seni ben anlından sevinç büsbütün  
Dağılıp gidince daha severim;  
Yüreğin yıldırdan daraldığı gün;  
Korkunç bulutuyla baştan başa dün  
Toplanıp yığılsın üstüne derim.

İri gözlerinden kan gibi ılık,  
Bir su boşanırken severim seni;  
Okşayıp seven elime karşılık,  
Can çekişme gibi sararken sık sık  
Duyduğun iç sıkıntısı gövdeni.

Çekerim içime, ey tanrısal haz!  
Bütün hıçkırıklarını göğsünün,  
Ey derin ezgi, tadına doyulmaz!  
Sanırım ışıldar yüreğin, biraz  
Gözlerinden hele inciler düşsün!

Charles Baudelaire

## Hüzünlü Madrigal 2

Kökünden kopmuş o eski aşklarla  
Dopdolu yüreğin yine bir fırın  
Gibi alev saçar, bilirim, harla,  
Ve senin göğsünün altında hala  
Az çok övüncü var kargışlıların;

Yine de, sevgilim, gördüğün her düş  
Daha Cehennem'i yansıtmadıkça,  
Ve akli demire, baruta düşmüş,  
Yalnız kılıçlar, zehirler üşüşmüş  
Bitmez bir kabus içinde açıkça,

Her yerde felaket görüp yeniden,  
Süzerek herkesi korku içinde,  
Saat çaldı mı sıçrayıp yeniden,  
Şarıp sıktığını duymadıkça sen  
Öüne geçilmez İğrenti'nin de,

Diyemezsin ki, tutsak kraliçe,  
Beni korkuyla sevebilen ancak,  
Ağır dehşetiyle sürerken gece  
Çıglıklar içinde ruhun, delice,  
Bana: 'Ey kralım, sana dengim, bak! '

Charles Baudelaire

## İçe Kapanış

Derdim: yeter, sakın ol, dinlen biraz artık;  
Akşam olsa diyordun, işte oldu akşam,  
Siyah örtülere sardı şehri karanlık;  
Kimine huzur iner gökten kimine gam.

Bırak, şehrin iğrenç kalabalığı gitsin,  
Yesin kamçısını hazzın sefil çümbüşte;  
Toplasın acı meyvesini nedametin  
Sen gel, derdim, ver elini bana, gel şöyle.

Bak göğün balkonlarından, geçmiş seneler  
Eski zaman esvaplarıyla eğilmişler;  
Hüzün yükseliyor, güleryüzle, sulardan.

Seyret bir kemerde yorgun ölen güneşi  
Ve uzun bir kefen gibi doğuyu saran  
Geceyi dinle, yürüyen tatlı geceyi.

Charles Baudelaire

## İnsan ve Deniz

Sen, hür adam, seveceksin denizi her zaman;  
Deniz aynandır senin, kendini seyredersin  
Bakarken, akıp giden dalgaların ardından.  
Sen de o kadar acı bir girdaba benzersin.

Haz duyarsın sulardaki aksine dalmaktan;  
Gözlerinden, kollarından öpersin, ve kalbîn  
Kendi derdini duyup avunur çoğu zaman,  
O azgın, o vahşi haykırışında denizin.

Kendi aleminizdesiniz ikiniz de.  
Kimse bilmez, ey ruh, uçurumlarını senin;  
Sırlarınız daima, daima içinizde;  
Ey deniz, nerde senin iç hazinelerin?

Ama işte gene de binlerce yıldan beri  
Cenkleşir durursunuz, duymadan acı, keder;  
Ne kadar seversiniz çırpınmayı, ölmeyi,  
Ey hırslarına gem vurulmayan kardeşler!

Çeviri: Orhan Veli

Charles Baudelaire

## Nice Kapanış

Uslansana, acım benim, dinlenip dursana artık.  
Akşam gelse derdin hep; geldi bile Akşam; bak, işte:  
Bütün kenti kapkara örtüsüyle sarar karanlık,  
Kimine kaygı salmış, kimineyse mut getirmiş de.

Ölümlü kalabalık, dışardaki pis kalabalık  
Hazzın, yavuz celladın kırbacına boyun eğmiş de  
Devşirmeye koyulmuş rezil bir şölende pişmanlık,  
Acım benim, elini elime ver; şöyle gel işte,

Onlardan öteye. Geçmiş yılların, bir gör yakından,  
Sarktığını eski giysilerle gök balkonlarından;  
Hüznün gülümseyerek sudan yükseldiği yer yer;

Güneşin bir kemerde durduğunu, can vereceği,  
Ve, Doğu'ya sürüklenen bir uzun kefene benzer,  
Gece'yi dinle, canım, ilerleyen güzel Gece'yi.

Charles Baudelaire



## Saçlar

Ey dalga dalga omza kadar uzanan yele!  
Ey bukleler!İhmalle yüklü güzel kokular!  
Bu akşam loş odamı bu saçlarda uyuyan  
Hatıralarla -Ne haz! Ne gaşy!-doldurmak için  
Onları havada bir mendil gibi sallasam!

Gevşeklik veren Asya ve yakıcı Afrika,  
Bütün bir uzak alem,kayıp,nerdeyse ölmüş,  
Ey kokular ormanı, yaşar derinliğinde!  
Müzik üstünde başka ruhlar yüzdüğü gibi  
Benim ruhum da yüzer senin kokun üstünde.

Gideceğim öz dolu ağacın ve insanın  
İklim sıcaklığıyla baygın yattığı yere;  
Beni alıp götürün dalga olun, ey saçlar!  
Ey abanoz denizi,sende göz kamaştıran  
Bir yelken,kürek,alev ve direk rüyası var:

Ses dolu bir liman ki orda durmadan içer  
Ruhum bol bol kokuyu,güneşi ve renkleri;  
Yıldız,hare içinde kayıp giden gemiler  
Ebedi sıcaklıkla pırıldayan bir göğü  
Kucklamaya geniş kollarını açarlar.

Sarhoşluğun aşıkı başımı daldırayım  
Bu siyah ummana ki öbür ummandan derin;  
Ve benim sallatıyla okşanan ince ruhum  
Yeniden bulsun sizi,ey verimli tembellik,  
Sonsuz sallanışları gül kokan işsizliğin!

Sümbül saçlar,gerilmiş karanlıklar bayrağı,  
Başa veriyorsunuz çepçevre mavi göğü;  
Boğumlu örgünüzün tüylü kıyılarında  
Sıcakça mest olurum birbirine karışık  
Hindistan cevizi,mis,katarn kokularıyla

Uzun zaman!boyuna!elim senin o ağır  
Yelene,yakut,inci,safir ekecek;  
Ta ki arzuma asla duygusuz kalmayasın  
Sen,rüyaya daldığım bir vaha,hatıranın  
Şarabını içtiğim bir testi değil misin?

Charles Baudelaire

## Takılar

Çıplaktı sevgili ve bildiğinden gönlümü okşadığını  
Yalnız çın çın öten takılarını bırakmıştı üstünde,  
Zafer kazanmış havası veriyordu pahalı takıları  
Mores kölelerinin taktıkları mutlu günlerinde.

Bu parıltılı metal ve taş dünyasının o dansettiğinde  
Çıkardıkları canlı mı canlı ve alaycı gürültüsü,  
Kendimden geçiriyor beni, seviyorum delicesine  
Sesi ışığa karıştıran nesnelere görüntüsünü.

Uzanmıştı, okşayıp sevmeye bırakmış kendini,  
Keyifle gülümsüyordu divanın üstünden  
Derin aş kıma, tatlı aşkıma deniz gibi,  
Yalıvarına yükselircesine ona doğru yükselen.

Eğitilmiş kaplan gibi bana dikmişti gözlerini,  
Belirsiz ve düşçü bir havayla çalımlar atıyordu  
Ve şehvetperestlikle birleşen iç temizliği,  
Değişimlerine yeni bir çekicilik katıyordu;

Kolu ve bacağı, baldırı ve kalçaları kaygan  
Yağ gibi, kuğununkiler gibiydi kıvrıntıları,  
Geçiyordu ışıltılı ve erinçli gözlerimin önünden  
Göbeği ve göğüsleri, üzüm bağımın o salkımları;

İlerliyorlardı, kötülük meleklerinden daha tatlı,  
Ruhumun için e girdiği dinginliği bozmak için,  
Sessiz ve yalnız, üstünde oturduğu  
Billur kayasını rahatsız etmek için.

Yeni bir resimde birleştiğini görüyordum sanki  
Antiop'un kalçalarıyla büstünü bir tüysüzün  
Kalçaları yüksekte kalmış, alçakta beli.  
Harikaydı bu yaban ve esmer tene sürülen düzgün!

Yalnız bir yuva gibi, ölmeye boyun eğen  
Lamba odayı aydınlatıyordu,  
Her seferinde parıldayan bir iç geçirirken  
Amber renkli bu teni kan basıyordu!

Charles Baudelaire

## **Yabancı**

Söyle, Anlaşılmaz adam, kimi seversin en çok, ananı mı, babanı mı bacını mı, yoksa kardeşini mi?

"Ne anam, ne de babam var, ne bacım, ne de kardeşim."

"Dostlarını mı? "

"Anlamına bugüne kadar yabancı kaldığım bir söz kullandınız."

"Yurdunu mu? "

"Hangi enlemededir bilmem."

"Güzelliği mi? "

"Tanrısal ve ölümsüz olsaydı, severdim kuşkusuz."

"Altını mı? "

"Siz Tanrı'ya nasıl kin beslerseniz, ben de ona öylesine kin beslerim."

"Peki, neyi seversin öyleyse sen, olağanüstü yabancı? "

"Bulutları severim... işte şu... şu geçip giden bulutları... eşsiz bulutları! "

Çeviri: Tahsin Yücel

Charles Baudelaire

## Yalnızın Şarabı

Seven kadının o garip bakışı var ya,  
Sere serpe yıkansın diye güzelliği  
Dalgalı ayın titrek göle gönderdiği  
Beyaz ışın gibi bize doğru kayar ya;

Bir kumarbazın sonuncu para kesesi;  
Çapkıca bir öpücüğü sıksa Adeline'in;  
Tıpkı uzak sesi gibi insan derdinin,  
Sinirlendirici, tatlı bir müzik sesi,

Bütün bunlar değmez, derin şişe, senin  
Dindar ozanın şusamış yüreği için  
Bağrında tuttuğun etkili balsılara;

Umut, gençlik, yaşam boşaltısın içlere,  
- Ve onur, hazine bütün dilencilere,  
Ki bizi yengin ve eş kılar Tanrılara!

Charles Baudelaire

## Yokluğun Tadı

Acılı ruh, didinmeye düşkün eskiden,  
Umut, ki mahmuzu can katardı çabana,  
Artık sürücün olmaz! Utançsız yatsana  
Kocamış at, her engele takılıp giden.

Katlan, yürek; ağır uykuna dal şimdiden.

Yenilmiş, bitkin ruh! Koca serseri, sana  
Artık ne uğraşından tat var, ne sevgiden;  
Kalsın flüt iç çekişten, boru ezgiden!  
Zevkler, ilişmeyin bir küskün, bezmiş cana!

Canım ilkyazın kokusu gitti yabana!

Zamandır her dakika beni yutup yiyen  
Sonsuz kar donmuş bir gövdeyi sararcana;  
Yukardan baktığım yeryuvarlağı bana  
Bir sığınak gösterebilir istemem yeniden.

Çığ, götürür müsün düştüğünde beni sen?

Charles Baudelaire

## Yoksulların Ölümü

Ölüm, avutan da –ne çare ki- yaşatan da;  
Hayatın sonu; yine de tek ümit, tek güven;  
Bizi bir iksir gibi kavriyan, sarhoş eden;  
Karda kışta, boralar, tipiler arasında.

Akşamlara kadar didinmek gücünü veren;  
Parıldayan tek ışık, kapkaranlık dünyada;  
Dört kitabın yazdığı o koskocaman handa  
Mümkün artık doyup, dinlenip uyuyabilmen.

Sihirli parmaklarla, üstüne titreyerek,  
Uykuların en güzelini getiren melek;  
Yoksulun, çıplağın yatağını yapan eller;

Tılsımlı ambar; tanrıların şerefi, şanı;  
Yoksulun dağarcığı ve en eski vatani;  
Bilinmedik göklere açılan tak-ı zafer

Charles Baudelaire

## Yolculuğa Çağrı

Yavrum, sevgilim, sen  
Tadını bir bilsen  
Orada yaşamanın birlikte!  
Keyfince sevmenin  
Ölünceye değin  
O sana benzeyen ülkede!  
Puslu gökte yer yer  
O ıslak güneşler  
Senin yaş içinde parlayan  
Hayın gözlerince  
Bir gizemli ince  
Tad verir gönlüme her zaman

Orda her şey süs ve güzellik,  
Erinç, haz ve dirlik düzenlik.

Evimizse her yıl  
Daha pırıl pırıl  
Olan döşentiye bezenir;  
Nadir çiçeklerin  
Kokusu amberin  
Uzak kokusuyla beslenir;  
Tavanlar ne zengin,  
Aynalar ne derin,  
Ne doğulu görkemlilik bu;  
Orada her şey, ince,  
Kendi öz dilince  
Gizleriyle doldurur ruhu.

Orda her şey süs ve güzellik,  
Erinç, haz ve dirlik düzenlik.

Bak gemiler suda  
Bir derin uykuda,  
O gezmeye düşkün gemiler;  
Hepsi de en ufak  
Arzun için uzak  
Ülkelerden çıkıp gelirler.  
-Ve gün batımları  
Giydirir kırları,  
Kanalları, kenti gitgide  
Altınla, yakutla;  
Uyur şimdi dünya  
Sıcak bir aydınlık içinde.

Orada her şey süs ve güzellik  
Erinç, haz ve dirlik düzenlik.

Charles Baudelaire